

Izhaja vsak četrtek
in volja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 glđ. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 30 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v škofijsk.
postopju (Bischofshof.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Občni zbor kat. tiskov. društva v Mariboru,
dne 11. marca.

Predsednik pozdravi navzoče ude v imenu odbora, ki je občni zbor sklical. Po odborovem nasvetu se je najpred sklenilo, da sedaj, ko društvo le „Gospodarja“ izdaja, drugih spisov pa ne, ni treba vsako leto občnega zbora sklicevati, ampak le takrat, kadar bi odbor to kot potrebno spoznal. Potem se je vrstila volitev novega odbora. Izvoljeni so č. gg. kanonik Kosar, špiritual Ogradi, stolni kaplani Lacko, Hrzič in Hirti, župnika Hrg in Šrol, prof. dr. Križanič in kaplan Žmavec za odbornike, in č. gg. kanonik Orožen, nadžupnik Stranjšak in stolni vikar Flek za namestnike. Na dalje je g. denarničar Hrzič za leto 1877. položil račun in je jasno povdarjal vzroke, ki so uzočili, da smo se dolgov rešili. Evo račun!

Račun

kat. tisk. društva za leto 1877.

I. Dohodki.

1. Denarni ostanek v letu 1876	gld. 589.91
2. Naročnina v letu 1876. za l. 1877. predpl.	„ 53.65
3. Doneski deležnikov tisk. društva	„ 922.—
4. Naročnina „Slov. Gospodarja“	„ 3982.49
5. Inserati	„ 311.43

II. Stroški.

1. Tisk „Slov. Gospodarja“, prilog, napisov in ekspedicija	gld. 3063.09
2. Koleki za razpošiljanje po pošti	„ 770.—
3. Plačilo uredništva in opravištva	„ 671.72
4. Časopisi	„ 35.50
5. Listnice, papir, poštnina za den. liste	„ 51.78
6. Dohodnina s dokladami	„ 9.48
7. Razne stvari	„ 19.—
8. Naročnina za l. 1878 v letu 1877 zaračunjena	„ 59.10
skupaj gld. 4679.67	

Ako se stroški odračunijo od dohodkov
ostane v blagajnici konec l. 1877. gld. 1179.81
kot kavicija je vloženih „ 1077.91
tedaj še v kasi gotovih „ 101.90

V Mariboru mesca febr. 1878.

Jožef Hrzič,

denarničar kat. tisk. društva.

Ignac Orožen, J. Majciger, Anton Lacko,
pregledovalci računov.

Ko je bil dnevni red dognan, je č. g. kanonik Kosar javno hvalo in zahvalo izrekel č. g. prof. dr. Gregorčcu za izvrstno uredovanje „Slov. Gosp.“, in vsi udje so mu klicali: Slava in Živili! Tudi posebne zasluge gg. profesorjev Majcigerja in Skubale za ta list so se hvaležno priznale. Slednjič še je g. urednik tirjal, naj urednijske stroške deloma društvo prevzame, in naj se mu za uredovanje vsake številke „Slov. Gosp.“ plača 10 glđ. — Ta tirjatev se je enoglasno izpolnila, ker je celo opravičena. Za pregledovalce društva računov do prihodnjega občnega zbora so izvoljeni č. gg. Orožen, Majciger in Lacko.

Dr. Ivan Križanič,
predsednik.

Katoliška (politična) društva.

Čas res naglo beži. Drugo leto (1879) že bo 20 let, odkar vsled nesrečne vojske zoper Francoze pri nas v Avstriji gospodari liberalizem in z svojimi nauki in naredbami upliva na vse zadeve: gospodarske, socialne, politične in verske. Ali kako? Sree tukaj vsakemu domoljubu zaboli, nevolja in srd ga navdajata. Nobena vojska, ne francoska pa ne turška, še nam mile Avstrije tako strahovito upropastila ni, kakor 20letno gospodstvo liberalnih naukov. Slavno cesarstvo je razklano na dvoje, narodi nezadovoljni, deloma razdraženi kakor še nikoli, dače silne, stebri države: kmetijski, kupčijski in obrtnijski stan, onemogli, država, dežele, srenje in prebivalstvo zadolženo, vsi brezobzirnemu

oderuštvo in izcerpljanju judovskih in nejudovskih pijavic prodani. Kde je nekdanja poštenost in hvajljena zanesljivost v vsakdanjem življenju? Kam so nam odšli prejšnji značajni možje, čisto domoljubje? Oh, vse je minolo, večina leži na kolenih pred novim malikom in moli zlato tele. Vedno večje postajajo trume zapeljanih, ki lehkomišljeno dajejo slovo starim, skušenim, krščanskim načelom in nazorom v javnem in zasebnem življenju, ne zmené se za gotovi časni in večni pogin. Razve tega nam dorašča nov zarod, da je mislečega človeka lahko strah in groza. In vendar moramo pri vsem tem še priznati in trditi, da liberalizem v Avstriji ni popolnem zmagal. Civilnega zakona nam ni mogel vsiliti, redovnikov, n. pr. jezuitov ne pregnati, odgoje duhovnikov škofom ne izpuliti, in tudi šol ni bil v stanu popolnem razkristijaniti; preganjanja sv. Cerkve, kakoršno razsaja na Nemškem, se ni upal pričeti. Udanosti do svitle cesarske rodbine, upanja na bodočnost srečne ker vsem narodom in stanovom pravične Avstrije še nam ni mogel iz vseh src izrutati, čeravno neprestano grize in gloda na teh svetinjah avstrijskega domoljubja in po svojih nesramnih, od judov za judežki denar pisanih, novinah vedno koprne in gori za „frajmaurerske republike in republikance“ celega sveta. Sleherna razuzdanost vsakojake svobode po liberalnem kopitu se liberalizmu v Avstriji še ni dovolila. Nadelal se mu je vsaj nekaj jez, postavile meje. In kdo je to storil? Začuden moramo reči: da je ta velikanski in nepričakovani uspeh pouzročila peščica neprestrašenih slovanskih in nemških mož, večjidel duhovniškega stanu, ki se novošegnemu maliku niso vklonili, ampak hrabro vojsko zoper njega začeli z tem, da so snovali katoliška, večjidel politična, društva, izdajali knjige in knjižice, pisali in širili pridne, katoliške novine in časopise. Tako so polagoma ljudem oči odpirali, katoliško narodno in avstrijsko zavedanje budili in krepili ter priskrbeli Avstriji novo moč, ki jo zamore iz krempljev pogubnega liberalizma popolnem rešiti in njej na srečo vseh njenih narodov pripraviti novo dobo vsestranskega blagostanja na podlagi krščanstva in torej prave resnice in pravice — se vé, če nam zunanji številni sovražniki do tega še pustijo potrebnega časa! Mnogi so sprva, kakor neverni Tomaži, z ramami migali, toda sedaj že drugače mislijo in se veselijo delovanja, ki po tolikih težavah in ovirah vendarle povsod dobiva večjega priznanja in uspehov! Kratek zgodovinski pregled teh društev bo naše mnenje dovolj pojasnil in popričal.

Prvi naplav liberalizma bil je tako nagel in silovit, da so verni katoličani bili kar omamljeni. Še le ko se je liberalizem lotil oderuških postav, šole, zakona itd. začeli so se braniti in v ta namen v društvih zbirati, najbolj od l. 1868—1871. V tej dobi se je osnovalo največ kat. političnih društev za cele dežele n. pr. za Česko, Gornjo in Spodnjo Avstrijo, potem za posamezna mesta, okraje

in srenje. Začetek se je storil v katoliških bralnih društvih. V Gradcu so takemu društvu l. 1867. dali ime: „Harmonie“ (Soglasje) in v Pragi l. 1869. „katoliška resursa“ (zaloga). Iz prvega se je rodilo katoliško-politično delovanje na Štajerskem, iz drugega pa isto na Českem. Tukaj so najveljavniši česki knezi in grofi osnovali veliko deželno katoliško društvo pod predsedništvom grofa Schönborna, ki res nenavadno pogumno, krepko in srečno deluje. Njegovi društveniki se zavežejo: sv. katoliško vero povsod jasno in glasno spoznavati, za svobodo sv. Cerkve in obrambo njenih pravic zvesto in možki potegovati se; ljubezen in udanost do svitelega cesarja buditi in širiti, mir in spravo med nemškimi in českim narodom na podlagi pravičnosti pospeševati, ljudstvo podučevati, kako se ima za svoje pravice postavno boriti, društva in zavoda v materijalni prid ljudstva ustanovljati, napade na sv. vero, sv. Cerkvo, cesarstvo zavračati in zlasti dobre knjige in časopise podpirati. In res, društveniki so ovi lepi namen svojega društva do sedaj jako pridno izvrševali. (Dalje prihodnjic.)

Gospodarske stvari.

Kako po zimi in v rani spomladi bučele krmiti.

M. Lanjsko leto je bilo slabo bučelno leto ne le po naših krajih, ampak tudi po drugod. Od vseh strani našega cesarstva pa tudi iz Nemškega dohajajo poročila, ki to neugodno resnico potrjujejo. Semtertje po naši domovini so bučele spomladi še dosti obilno rojile ali konec paše pa so bili roji z malimi izjemkami lahki ko pero in prazni in so se morali že poleti semtertje stradajoči panji krmiti. Tedaj hočemo tukaj o krmljenju bučelic o spomladi nekaj besed spregovoriti, ker bode gotovo dosti bučelarjev, ki bodo prisiljeni zdaj konec zime v prihranjene zaklade medu seči in stradajoče bučelice gladne smrti oteti.

Panji, ki imajo dosti ljudstva, potrebujejo za prezimovanje le malo medu, kar pa le velja, če so po toplem stanovanju proti mrazu in zimi dobro zavarovani in da jih od zvunaj nič ne moti in bega v zimskem mirovanju.

Navadno bučelno ljudstvo potrebuje, da se po zimi mesec dni preživi, $\frac{3}{4}$ kila ali malo manj ko $1\frac{1}{2}$ funta medu.

Ko pa meseca svečana solnce začne toplejše posevati in njegovi prijazni žarki že slutnjo bližaje spomladi pri raznih živih stvareh obujati začno, v tem času se prebudè tudi bučele k novemu bolj krepkemu življenju. V sredi bučelne kepe, gručè ali grozda, v kterega se vse bučele zlezajo in stlačijo po zimi, začne matica ali kraljica jajčke zalagati. Rastoča zalega potrebuje strdi. V zdravem panju ali košu mora sred januarja, ali najpozneje sredi februarja že biti zalega. Mladi bučelar naj toraj gleda ali imajo njegovi panji, ktere si je